

Въ прѣдложеніе: *бѣлы-ть мечки живѣютъ въ студены-ти страны*, прилагательно-то имя: *бѣлы-ть*, ся относи на существително-то: *мечки*, на вопросъ: *какви мечки живѣютъ въ студены-ти страны?* и составлява опрѣдѣленіе.

Въ прѣдложеніе: *богаты-ть помогаютъ на бѣдны-ти*, прилагательно-то имя: *богаты-ть*, е подлежаще. Прилагательно-то имя: *бѣдны-ти*, наедно съ прѣлога: *на*, ся относи на сказуемо-то: *помагаютъ*, на вопросъ: *кому помогать богаты-ти?* и составлява допълненіе.

Въ прѣдложеніе: *въ Петербургѣ има училище за пльмы-ти*, прилагательно-то имя: *пльмы-ти*, наедно съ прѣлога: *за*, ся относи на сказуемо-то: *има*, на вопросъ: *закого въ Петербургѣ има училище?* и показва обстоятельство цѣлепоказателно.

Прилагательно-то имя быва въ прѣдложеніе-то:

- 1) сказуемо,
- 2) опрѣдѣленіе,
- 3) подлежаще,
- 4) допълненіе,
- 5) дума обстоятельствена наедно съ прѣлогъ.

2. Марко Кралевичъ е быль храбръ.—Стара планина е высока.—Найвысокы-ти плаины ся вамиратъ въ Азії.—Костенурки-ти носятъ яйца съ коравы чурупкы.—Земны-ти костенурки сѫ много по малкы отъ морскы-ти.—Слѣпы-ти на-времени твърдъ добрѣ ходять пипешкомъ.—Глухонѣмы-ти ся научаватъ да четятъ и да пишутъ.—У просвѣщены-ти народы ся содѣржаватъ на общественъ счетъ слѣпы, хромы, болны въ нарочно устроены человѣколюбивы заведенія.—Зміи-ти всяка годинѣ си промѣняватъ старж-тѣ кожж и остаютъ въ новѣ, която имъ израстнува подъ старж-тѣ.

3. Напишете иѣkolко прѣдложений, въ които прилагательно-то имя да составлява разны части отъ прѣдложеніе-то.